

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 50. Alexander in Palæstina recipitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](#)

§. L.

Sæcul. XII.

A.C. 1160.

Alexander in Palæstina recipitur.

In Oriente Alexandri Papæ Legatus, *Guil. Tyr.*
Joannes, Cardinalis Presbyter Tituli *XVIII. c. 29*
SS. Joannis & Pauli, Byblium exeunte *to. 10. Conc.*
anno millesimo centesimo quinquagesi-*p. 1403.*
mo nono cum quibusdam Genuensibus
appulit. Cumque nuncios, an sibi tan-
quam Sedis Apostolicæ Legato Regnum
Hierosolymitanum intrare liceret, Regis
Balduini aliorumque Optimatum tam
Ecclesiasticorum quam Sæcularium men-
tem exploraturos misisset, postquam diu
deliberatum, ei mandatur, ne in Regnum
ingredi præsumeret, priusquam ex com-
muni Præsulum Principumque consilio
& jussu accepisset, quid sibi facere lice-
ret. Interim Concilium convocatur in
Nazareth.

Conciliorum nulla de Manichæis fit mentio, sed
Titulus hujus Concilii legitur in hunc modum :
*Concilium Oxoniense Habitum anno Domini
MCLX. contra Waldensium sive Publicano-
rum dogma, a Gerardo quodam Teutone in
Angliam inductum.*

Ceterum, utinam Anglia, nobilissimum Re-
gnum, in isto fervore, & in Doctrina a S. Gre-
gorio Magno accepta perseverasset. Sed ho-
die, ehen ! abjecta Romanæ Ecclesiæ Commu-
nione, in Insula, quæ olim patria Sanctorum di-
cebatur, præter Christianæ Religionis umbram
& Episcoporum laryas, nihil superest.

Sæcul. XII. Nazaret, ubi Amalricus Patriarcha Hierosolymitanus cum cæteris Præsulibus

A.C. 1160.

& Rex cum quibusdam Proceribus interfuerunt. In diversas abierunt sententias, quamvis enim Præsules Latini Orientis necdum in alterutram partem publice declinassent, occulte tamen alii huic alii illi suum favorem præstabant. Aliqui igitur in Concilio dicebant, Dominum Alexandrum esse recipiendum, & ejus Legatum admittendum, quorum Princeps erat Petrus * Archiepiscopus Tyriensis. Alii contra Dominum Vicetorem præferebant, semper, ut ajebant, Regni Hierosolymitani amicum & tutorem, Legatum vero Alexandri nullo modo recipiendum esse censebant. Rex medium viam tenebat, cum Principibus suis & quibusdam Ecclesiarum Prælatis, timens ne Ecclesia Orientis in partes scinderetur. Suadebat ergo, neutri partium accedendum esse, Legato, si more Peregrinantium, orationis gratia, & sine Legationis Insignibus ad loca sancta vellet invisere, dandam esse hanc licentiam, & concedendam esse libertatem, moram in Regno faciendi, usque ad primam navigandi occasionem, tuncque ei redeundum esse. Opinionis surrationem addebat: Schisma in Occidente recens est, necdum orbi innotuit, uter amborum meliorem causam foveat.

Peri-

* Guilielmi
Antecessor.

Periculo non vacat in re incerta præci. Sæcul. XII.
pitare judicium nostrum. Præterea nec A.C. 1160.
in hoc Regno Legato opus est, qui Ec-
clesias & Monasteria impensis gravet, &
exactionibus divexet.

Hæc erat Regis sententia, quæ licet
utilior videretur, prævaluit tamen eo-
rum opinio, qui Legatum esse recipien-
dum asserebant. Itaque in Regnum vo-
catur, ubi deinde compluribus, qui ob
eius adventum lætitiam professi fuerant,
molestus extitit.

Hæc sunt verba Guilielmi Archiepi-
scopi Tyriensis.

Amalricus Patriarcha, suo & Suffra-
ganeorum suorum nomine Epistolam
scripsit Synodicam ad Alexandrum Pa-
pam directam, in qua dicit: *Epistolam*
Electionis vestræ quanta debuimus vene-
ratione suscepimus, eamque præsentibus
Archiepiscopis Nazareno & Tyriensi,
aliisque Fratribus nostris, legimus. Quia
autem percepimus, electionem vestram
unanimi consensu Episcoporum aliorum-
que Cardinalium, Clericis quoque &
populo suffragantibus, peractam fuisse,
eam laudavimus & approbavimus, Schis-
maticos, nempe Octavianum, cum duo-
bus Cardinalibus Joanne & Guidone,
eorumque Fautores ex Ecclesiæ Commu-
nione ejecimus, & vos in Dominum tem-
poralem ac Patrem spiritualem elegimus
&

Sæcul. XII.
A.C. 1160.

& unanimiter recepimus. Titulus, *Dominum temporalem*, Papæ datus, eo magis notari debet, quod in illo Concilio Rex Hierosolymæ & Proceres adfuerint.

§. LI.

Amalricus Patriarcha Hierosolymitanus.

Tyr. XVIII Cum Concilium Nazarenum celebra-
6. 19. 20. retur, Amalricus tertio jam anno

Hierosolymitanæ Ecclesiæ Patriarcha præterat. Nam Fucherius ejus Antecessor vigesima Novembris anno millesimo centesimo quinquagesimo septimo e vita migraverat. Præsulibus deinde ad eligendum Successorem Hierosolymæ congregatis, Amalricus, repugnantibus Ecclesiæ Constitutionibus, favente duarum seminarum Principum Melisendæ & Sibillæ, Comitissæ Flandriæ, Regis fororum, factione electus est. Ex Gen-
te Francorum erat, natus Neelæ in Diœcesi Noviomensi, tunc S. Sepulchri Prior, vir cui satis ampla literarum supellex, sed simplex ingenium, & tanto muneri implendo impar. Ad istud Dignitatis Ecclesiasticæ fastigium electus est, Her-
nese Archiepiscopo Cæsariensi & Rudol-
pho Episcopo Bethleemitico frustra re-
luctantibus, quippe Romanam appellarunt.
Amalricus vero ad Curiam Romanam misit